

W E SRODĘ DNIA II. KWIETNIA 1804.

Z Wiednia d. 4. Kwietnia.

W pierwsze święto Zmartwychwstania Pańskiego znajdowali się Najjaśniejsi Cesarstwo Jchmość, z Arcy Xiążętami i całym dworem w zamkowym kościele na nabożeństwie i kazaniu. Po skończonym nabożeństwie była u dworu schadzka.

D. 25 i 26 Marca dana była na C. K. teatrze przez tutejsze muzyczne towarzystwo na korzyść wdow i sierot tego towarzystwa wielka muzyczna akademii, podczas której grano nieśmiertelne otatorium Haydna: *Stworzenie świata*. Lubo ta sztuka nie raz już tu słyszana była, wszelako teatr był przez oba te dni słuchaczami cały zapętaiony. Za liczne składki towarzystwo nayspokorniejsze składa dzięki Najjaśniejszym Cesarstwu Jchmość, Arcy Xiążętom Karolowi, Jmowi, Ferdynandowi i Xciu Sasko-cieszyńskiemu, jako też Xiążętom Wirtemberskiemu, Lobkowitzowi, hrabiom Kollaredo, Schöbarn, Nadassemu i Kuffstein, hrabiny Dietrychleiny, wice dyrektorowi C. K. teatrow baronowi Braun, wysokiemy ślache i całej publiczności.

Bryński bartownik Herzogenrath darował tamtejszemu i Ołomunieckiemu szpitalowi dwie wielkie maszyny elektryczną i galwanicz-

ną, z haieżcami do nich aparatami, i ofiarował brakujące jeszcze do galwanizmu sztuki dorobić. Morawska główna komenda oświadczyła dawcy za ten dogodny dar dla szpitala wojskowego, jako też za jego przychylność do woyska z rozkazu Arcy Xięcia Jmć Karola swoją wdzięczność.

Krol: Angielskie towarzystwo umiejętności w Gettindze mianowało d. 18 Marca r. b. swem korrespondującym członkiem C. K. nadwornego agenta i doktora prawa Franciszka, Jozefa Jekla, i nakazało swemu sekretarzowi Heyne przesłać mu na ten koniec dyploma.

Z Gracu piszą pod d. 31 Marca: " Na d. 23 t. m. zdarzył się w Szwabentalu rzadki przypadek. Młoda włościanka, która przeszłej jesieni poszła była za mąż, skarżyła się od niejakiego czasu na boleści i ciśnienie w żołądku, które do tego stopnia się zwiększyły, że przymuszoną była wezwać rady chirurga w St. Gallen; lecz ten rozumiejąc, że iey boleści z ciężarności pochodzą, niechciał iey żadnego lekarstwa przepisać. W kilka dni przychodzi znowu, opowiada swoją boleści i prosi koniecznie o lekarstwo. Chirurg dał iey na wonity, które w domu odprawiła. Za pierwszym womitem wyrzuciła bardzo wiele młodych węzów wodnych większych i maiey-

szych nad cał, i to działa się za każdą razą. Nazajutrz jeszcze czuła boleści; piie ciepłe mleko dobrze posolone; to sprawiło iey znowu womity, przez które wyrzuciła wiele iay i guiazdo węże. Po nieiakim czasie czuie jeszcze coś w żołądku; piie znowu dobrze posolone ciepłe mleko. To gdy iey sprawiło womity, staie iey coś wgardle; chwyta ręką i wyciąga na półtory stopy długiego węża i rzuca. Wąż w tym momencie rzuca się na nią, a znalazłszy odpor zaczena syczeć i zwiać się. Kobieta tym czasem uciekła. Cała ta rzecz będzie wkrótce zdowodami ogłoszona.

Z Petersburga d. 13. Marca.

Bogata kopalnia złota, o 40 werszt od Katarinenburgu, naybogatsza ze wszystkich w w Rosyi, była przez tamtejszego chłopca nazwiskiem Kryłałow odkryta, który ten kruszec brał za miedź, aż w kilka dni potem umarł, zaledwo się zatem dowiedziano, gdzie to miejsce leży. Dotąd wybrano z niego przeszło 100 funtów czystego złota. Imperator Jmć wyznaczył sukcesorom tego chłopca 100 rublów roczney pensyi i kopalnią tę Kryłałowską nazwać kazał.

Ważny akt względem włościan w Infantach zawiera w sobie: że włościanie nie będą mogli bydź nadal osobno bez dobr sprzedawanemi; że żaden włościan nie może bydź z gruntu zrzucony, chyba za przekonaniem, że jest ladaco i źle gospodaruię, o czem iednak sąd z włościan złożony ma stanowić; że włościan jest panem swego majątku; że pańszczyzna według słuszności będzie u regulowaną, i t. d.

Przez kwitnący coraz bardziey handel w Odesie, tak dalece pomnożyła się tam liczba mieszkańców luterskiego wyznania, iż profili tutejszego kollegium sprawiedliwości o pastora, który im posłany został. Imperator Jmć

obiegał płacić mu rocznie do 10 lat po 300 rubli, poki gromada nie będzie w stanie samego utrzymywać.

Imperator Jmć udarował każdego żołnierza, którzy zdobyli szturmem i osadzili miasto Gansha po 1 rublu.

Zastępca podskarbiego państwa, tajny radca Golubcow, został aktualnym podskarbiem mianowany.

Dzisiejsza dworska gazeta mieści w sobie następujący Imperatorski ukaz: "Przeznaczwszy port Sewastopola pierwszym wojennym portem, nakazuje ny przeto, aby ustanowiona tam celna komora w przeciągu 6 miesięcy rachując od dnia dzisiejszego, ustala. Przez co rozumie się, iż po upłynieniu tego czasu nie wolno tam żadnemu kupieckiemu okrętowi dla prowadzenia handlu zawiać, wyjąwszy schronienie się przed burzą, lub przypadek skołatania, i zaraz po przemienieniu burzy lub naprawie musi się oddalić."

Z Genui d. 10. Marca.

Dziś rano popytało do Tryestu 25 za darmo dla przywiezienia tu zatrzymanego tam na żądanie naszego rządu sławnego rozbójnika Maso, przezwanego Diabtem.

Rząd nakazał na żądanie Francyi wzbunek maytkow, i wezwał duchowieństwo naszej Rzpltey, aby swoim wpływem przykładało się do prędkiego uskutecznienia tego środka. Nasz arcybiskup wydał zatem list pasterski do wszystkich kościołów. W Nerwi czytanie tego listu zabrony w tak burzliwym sposobie było przerwane, iż rząd przymuszony był postać tam 500 żołnierzy.

Z Berna d. 15. Marca.

Rząd tego kantonu pozwolił katolikom mieszkającym w Bernie odprawiać publicznie swoje nabożeństwo, i wyznaczył im do tego kościół francuzki.

Mowią, iż poseł francuzki, generał Viel

podał naszemu rządowi notę, w której donosi, iż niektórzy spiskowi, przyłączając ich imiona i opis, szukają schronienia w Szwajcaryi.

Tworzą tu kompanią konnej artyleryi, którą dowodzić będzie P. Naser. Ma także być utworzony lekki legion.

Z Brukseli d. 17. Marca.

Bywszy dyrektor Barras zrobił tu ślachezny czyn. Jeden tutejszy kupiec miał być za dług 2000 talarow w więzieniu osadzony. Jak tylko się Barras o tem dowiedział zapłacił te 2000 talarow dla uratowania tego człowieka i jego rodziny, niechcąc nawet przyjąć od niego zapisu tej summy.

Prefekt tutejszego departamentu wydał okólnik do wszystkich urzędow, aby ostrożnie były w wydawaniu paszportow cudzoziemcom i miały ogółem baczność na wszystkich przeciwdziałających.

Z Londynu d. 16. Marca.

D. 15 t. m. żądał P. Pitt w niższej izbie roztrząśnienia wydziału marynarki i udzielenia niektórych papierow. Nieżadam zapewne (mówił) rzeczy niestuszney, donagając się dowodow, czyli nasze terazniejsze uzbrojenia morskie odpowiadają niebezpieczeństwu, w jakim się kraj znajduje. Jeżeli mogę dochodzącym mnie słuchom dać wiarę, tedy przed nowym rokiem nie poczyniono żadnych krokow do pomnożenia tak nam potrzebnych armatnych okrętow; admiralicya nie zrobiła od Stycznia tylko na 23 okręty armatne kontrakt, z których 5 mają być w 3 a reszta w 9 miesięcy wygotowane. Możnasz takowy kontrakt pochwalic? Takowe okręty nie są najpotrzebniejsze w przypadku napadu przeciw nieprzyjacielowi? Skądże mamy pewność, że nie będą prędzey potrzebne? Jakże admiralicya potrafi się usprawiedliwic, że przy nadzwyczajnych nieprzyjaciela przy-

gotowaniach do wylądowania i przy zgromadzeniu tylu statkow pod jego brzegami, żądnych do obrony nie poczyniła środkow? Teraz znajduie się w Boulogne 150 dużych armatnych statkow, które mają zastąpić moiey zbroyną flotylę. Coż mamy na przeciw nim do postawienia? Dawniejszych czasow, choć i niebezpieczeństwo nie było tak grożone, zawsze admiralicya była baczna na oparcie się nieprzyjacielowi. Teraźniejsza admiralicya weale innego jest systematu. Niebezpieczeństwo jest większe, a usiłowania do odparcia go mniejsze. Nie mogę takowego systematu chwalić, i w krotce wniosę adres do J. K. Mei o większą czynność w wydziale marynarki. Oświadczam, razem, iż nie tylko obronę kraju, ale też utrzymanie znaczney floty powinniśmy mieć na celu, abyśmy po wytrzymaney kryzysie dzielnie przytąpić mogli do chwalebnych przedsięwzięć za wolność i niepodległość Europy i całego świata i stosownie do naszej potęgi głównemi byli działaczami. W takowym widoku skutkiem moie przeraża terazniejszy niedokładny stan naszej marynarki. Mniemam daley, iż terazniejsza wojna długo potrwa; poczynionoż na ten wypadek przygotowania? Będące teraz w służbie okręty są tak mocne, że długo używanemi być mogą? Poczynionoż znaczne przygotowania do budowania nowych? W ostatney wojnie wystawiono 26 liniowych okrętow, a terazniejsza admiralicya 2 dopiero liniowe okręty od swoiey administracyi zakontraktowała. Budowanie liniowych okrętow w krolewskich warsztatach ustało prawie w czasie wojny; prywatne warsztaty są jedyną nadzieją.

P. Tierney: Zgadzam się z znacnym mową, iż znajdujemy się w niebezpieczeństwie; lecz dziwi mnie słyszeć w takowym razie oskarżenia, które gdyby się z prawdzić miały,

musiałyby koniecznie osłabić zaufanie w narodzie. Tym czasem nie słyszę żadnych dowodów. Zacny mowca obwinia admiralicyą, której postępowanie cały naród uwielbia. (Prześłań! prześłań! wołano z opozycyoney strony.) Oprocz izby nikt iey zarzurow nie czyni, i wyznac muszę, iż od niejakiego czasu pomiędzy niektórymi członkami postrzega n znaczne poruszenie. Był czas, w którym zacny mowca obsypywał pochwałami walecznego admirała, znajdujacego się na czele wydziału marynarki, i zalecał go jako nayzdatniejszego marynarza, a dziś przeciwiac się samemu sobie oskarża go. Znamy wszyscy szczególniejsze zasługi zacnego mowcy jako ochotnika; ale niech mi będzie wolno powiedzieć, iż powinien na lądowej przestać służbie i nie mieszać się do morskiej. Jakże można żądać rozpoznania, bez przekonania się pierwey o opieszalności zacnego admirała, który owszem we wszystkich częściach swey administracyi naywiększą okazuje czynność. Mowią iakoby tylko 23 okrętów na obronę kraju wystawił, i oto go winią; lecz iakże może zacny mowca pobudzać izbę do nieufności, od której nie raz iako minister zaufania żądał? Mogę za odpowiedź przywieść, iż daleko większa siła znajduje się w gotowości, niżeli tu żądano i niżeli się spodziewać można. Nasza marynarka jest nie tylko ogromna, ale razem na wszystkie cele dogodna. Oto prawdziwy iey stan: Liniiowych okrętów, fregat, szalup, bombardierskich i armatnych łodzi mamy 511 gotowych; procz tego 9 płaskich, 373 mniejszych statków i łodzi, 19 zbroynnych okrętów wschodniej kompanii, i flotylę z nadbrzeżnych łodzi, wliczbie 624 statków, to jest ze wszystkim 1536 statków do obrony przez zacnego naczelnika admiralicyi przygotowanych. Warczą przeto nagany? Coż ma znaczyć trwo-

ga, którą zacny mowca dziś rozszerza? Sprawiz iaki dobry skutek? Nie mogę temu wierzyć, równie iak nie widzę potrzeby tego wniosku.

Admirał Berkeley: Pewien parlamentowy mowca oświadczył się przeciw małym statkom; ia zaś utrzymuję, iż tak wielka flotyła nigdyby się w Boulogne nie była mogła zgromadzić, gdybyśmy przyzwoliła liczbę małych statków byli mieli, któreby broniły nieprzyjacielskim po miateczyźnie pod brzegami płynąc. Podałem był admiralicyi plan, podług którego takowe statki w miesiącu byłyby wybudowane byłż mogły i byłyby nieprzyjacielskie zniszczyły; ale go nie przyięta; skutek był, że z wstydem naszym 19 okrętów naszych między Portsmouthem i Dunami zabranych i do francuzkich portow zaprowadzonych zostało.

Edward Pellew: Z dzisiejszych sporow nauczyłem się tyle, że blisko 1000 nieprzyjacielskich statków znajduje się w Boulogne. My wiemy, gdzie one są i z tego bardzo się cieszę, bo nie wyjdą bez wiedzy naszej. Przynajmniey to wiem, że na raz wyysć nie mogą, ani w iednym dniu lub w iedney nocy, o czem nam nasze małe statki, czyli iak ich z urąganiem orzechowe łupiny nazywają, natychmiast znać dadzą. Co do mnie nie widzę takowego w obronie naszej morskiej, coby nayboiaźliwszego trwożyć mogło; widzę owszem troiną warownią morską, to jest flotę działającą pod nieprzyjacielskimi brzegami, inna flota z ciężkich okrętów w Dunach, a trzecia flotylę pod naszeni brzegami, która nas ostrzedz może o wynikających z pod oka naszych okrętach. Co zaś do budowy kontraktowych okrętów, tych nie mogę chwalić, bo tak są lekkie, że ich za francuzkie wziętem. Z resztą zaświadczyć mogę, iż nigdy marynarka w lepszym iak teraz nie-

zostawała stanie: lud dobrze odziany, dobrze utrzymywany pełen jest ochoty.

P. Sheridan, P. Fox mówili podobnie do P. Tierney; po nich odezwał się kanclerz skarbowy, nakoniec przysłapiono do głosowania na wniosek P. Pitta, który większością głosów odrzucony został.

P. Vansittart wniósł bil do parlamentu, przez który pozwolony będzie dowóz amerykańskich płodów na neutralnych okrętach do Anglii.

Z JAMAIKI donoszą pod d. 5 Stycznia, że fregata *Acolus* przyprowadziła tam z swego krążenia hiszpańską szalupę, którą przy *St. Domingo* zabrała. Napotkawszy ją nasza fregata dała do niej ognia, aby ją do zacementowania dla przetrząśnienia zniewolić; lecz hiszpańska szalupa odstrzeliła się wszystkimi armatami, poczem przyszło do 4 godzinnej ułtarczki, w której hiszpański okręt bardzo nadwreżony został. Nasza fregata miała 32 a hiszpańska szalupa 22 armat, i była przez francuzkiego officjera dowodzona.

Krół Jmć przechodzi się od kilku dni co dziennie po ogrodzie Królowy. Ministrowie P. Addington i W. kanclerz miewają codziennie u niego audyencye. Mowią, iż Król Jmć dziś pierwszy raz wyjedzie na przejażdżkę.

Roslyjski ambassador znawu po ostatniej poczcie miał naradzenie z lordem Hawkesbury; donyślają się, że celem ich naradzeń jest królestwo Neapolitańskie.

Okręt *Harpy* o 18 armatach zabrał francuzką armatną łódź i dwa przewozowe statki i do Dunow przyprowadził. Kutter admirała Mitchell atakował 16 statków na zachod od Dunkierki, które się do Graweliny schroniły. Okręty admirała Saumarez spaliły francuzką łódź armatną pod francuzkimi brzegami.

Z Dealu popłynęły d. 15 t. m. z jedną

fregatą dwa okręty kamieniami wyladowane do Boulogne, które tam mają być zaopione.

Embargo włożone na obce okręty już zdjęte zostało.

Jenerał Desfaines zamysła wysłać z *St. Domingo* posłańca do północney Ameryki dla zawarcia handlowego traktatu.

Podług wiadomości z zachodnich Indyy złupili Murzyni miasto Kap na *St. Domingo*. Na Jamajce zawsze csadowe zgromadzenie wzbrania się postanowić więcej woyska na obronę tej wyspy.

Dnia 22. Marca.

Od kommodora Hood nadeszły depesze, w których donosi, że opanował skałę *Dyameatową*, leżącą o milę morską na wschód od *Martyniki*; tę ufortyfikował i 5 armatami osadził. Dotąd mniemano, że nie była zamieszkałą. Ufortyfikowanie iey nastąpiło w ośmiu dniach. Woieny okręt *Centaurus* stoi na kotwicy pod tą skałą i rozumieją, że iey obcięcie dopomoże wiele do zdobycia *Martyniki*.

O słyszanem strzelaniu przy Boulogne mamy wiadomość, że pochodziło z ćwiczeń francuzkich łodzi w morskich obrotach.

Zmarły niedawno na rany z poiedynku lord Camelford, okazał taką samą osobliwość w wybraniu miejsca na pogrzebanie swych zwłokow, jaka całe życie iego cechowała. Wzgórek w kantonie Berneńskim ocieniony 3 drzewami jest od niego na grób wybrany i przeznaczyl na to 1000 f. szt. Trunna iego jest czerwonym axamitem obita i srebrnemi herbami i okuciem przyozdobiona. Przed odwiezieniem zwłokow do Berna odprawił się pogrzebowy obrządek w kościele *S. Marcina*. Miał dopiero 29 lat. Mowią, że go familia nie bardzo żałuje.

Rząd Gwadelupy obawia się ataku z naszey strony. Rządca wydał odezwę, przez którą ogłosił wyspę w stanie woienym.

WiadoŃci z Bombaju pod dniem 29 WrzeŃnia r. z. zbiiłią rozpuszczoną przez francuzkie pisma wiadomoŃć o pobiciu jenerała Wellesley przez Maratow. Potyczka zasła nad brzegami Gondavery, była nic nie znacząca. Trzey angielscy officyerowie, których miano za zamordowanych na Ceylonie, żyją ieszcze, ale muszą jako niewolnicy około robienia drog pracowac. Kilku Marzynów stużących u officyerow angielskich zoltato z oberżniętami nosami do Trinkomale odestanych. Trzydziestu dwoch officyerów są tam częścią zamordowani, częścią pomarli od rozpoczęcia wojny. W Bengalu zbiera się z 6000 ludzi korpus, przeznaczony do Ceylonu. Inue wiadomoŃci wzmiankuią, że angielskie woyska nie utrzymały się na Ceylonie tylko przy Trinkomale, i że to nadbrzeżne miasto jest od 20,000 Kandyeczykow opasane.

Dworska gazeta sobotnia donosi o zdobyciu francuzkiego korsarza Bellona o 8 armatach i 34 ludziach przy Barbadoes. Potwierdza takżę powyższe zabranie 1 armatney łodzi i 2 przewozowych statkow przy Boulogne.

Przy Chatain będzie oboz z 12,000 woyska zatożony.

Onegdaj rozgłoszono tu pogłoskę, że zatopienie bywszych 2 hollenderskich liniowych okrętow przed portem Boulogne nie udało się, i znaczną przy tem ponieśliŃny stratę. Ale nie mamy ieszcze otem żadney pewnoŃci.

Wczoray ponowila się znowu pogłoska o wyjŃciu tuloŃskiej flotty: przywodziło prywatne listy, z Neapolu i mniemane listy Nelsona pod d. 4 i 10 Lutego, iakoby w ten czas wyplynęła kiedy Nelson znajdował się przed Algierem, że ją on Ńcią i t. d. Lecz dziŃ wszystkie te dowody znowu znikły. Wczorayszą pocztą z Lizbony nadszedł list od Nelsona pod d. 10 Lutego z pod Tulonu. OŃwiadcza on w nim: " Spodziewam się nie

długo stoczyc bitwę z nieprzyjacielem, i spodziewam się, że przy dobrym stanie eskadry pod moimi rozkazami będący, z chwałą się dla Anglii ukonczy. „ — Możemy oraz naszych czytelnikow zapewnic, że tuteysza admiralicya dotąd żadney wiadomoŃci nie odebrała o wynknieciu się nieprzyjacielskiej flotty.

Dziennik o zdrowiu królewskim wyszedł ieszcze d. 21 t. m. zapewniając o polepszeniu się J. K. Mei. Po wydaniu tego dziennika oznaymił szambelan lord Sdney, że iuż lekarze nie są potrzebni przy J. K. Mei, i że przeleżdał się po dwa razy koano po rantszuli i odbywa iak dawniey interessa państwa.

Ostatniego wtorku była gabinetowa rada u P. Addingtona, po której rofllyski ambasador był znowu u lordą Hawkesbury.

P. Villeneuve, który w raporcie francuzkiego ministra sprawiedliwosci, obwiniony jest o należenie do spisku, przybył tu dziŃ rano.

Francuzcy korsarze krążący pod Tentyfą, oddalili się, podług doniesienia przybytego stamtąd angielskiego okrętu, pod brzegi afrykańskie.

Rząd nasz zda się wkrótce spodziewac ataku z strony nieprzyjaciela. W północney Anglii w New-Castle i w innych miejscach wydano rozkazy, gdzie mają chorych przewieŃć w przypadku wylądowania.

P. Pitt wystawiał dawniey aresztowanego w Paryżu Georges, iako bohatera.

Z Paryża d. 23. Marca.

Senator Garat, chce iak mówią, bronic w sądzie sprawy Moreau. Pichegru ma bydc chory na rany, które mu pod czas aresztowania zatano. Georges jest w więzieniu okuty, ponieważ znieważył dozorcę, który mu iedzenie przynosił.

Xiążę Enghien, aresztowany w Etten,

heimie i zaprowadzony do Vincennes, został już wczoraj na śmierć skazany. Monitor wczorajszy donosi o jego wyroku śmierci. Stosownie do postanowienia rządowego pod d. 20 t. m. została wojskowa komisya z 8 członków wyznaczona, które rzadca paryzki generał Murat, mianował. Przed tę komisya stawiony został bez kaydan Ludwik Antoni Henryk de Bourbon. Xzę Enghien, urodzony w Chantylli d. 2 Sierpnia 1772 mający lat 32. Opuścił Francją d. 6 Lipca 1789. Po wybadaniu go został przez tę komisya jednomyślnie głosy na śmierć skazany, ponieważ: 1) Dźwigał broń przeciw Rzepltey; 2) ofiarował Anglii, nieprzyjaciółce Francyi, swe usługi; 3) przyjął u siebie i utrzymywał agentów wspomnionego angielskiego rządu, umawiał się z ujemi o porozumienia we Francyi, ułożył zamach przeciw wewnętrznemu i zewnętrznemu bezpieczeństwu Francyi; 4) stanął na czele francuzkich emigrantów i innych osób, które na granicy Francyi w Badeńskim elektorstwie mieszkały; 5) utrzymywał porozumienia w Strasburgu dla zrobienia powstania w pobliskich departamentach i pożytecznej dywersyi dla Anglii; 6) był podżegaczem i współwinowaycą ostatniego spisku na życie pierwszego konsula, i gdyby ten był się udał, chciał do Francyi powrócić. Komisya ta składała się z generała brygady Hulin, 5 półkowników i kapitanów. Wyrok śmierci był Xzięciu przed całą wartą, która pod bronią stała, przeczytany, którego kopie postano ministrem wojny, sprawiedliwości i rządcy paryzkiemu. Xiążę został potem do więzienia odprowadzony. Wspomniony wyrok śmierci gruntuie się na francuzkich wojskowych ustawach, które wskazują na śmierć wszystkich, którzy są przekonani o szpiegostwie, o znowę przeciw Rzepltey, o wzniecenie wojny domowej i t. d.

Monitor przywodzi także, iż z wspólnicy Georges, Lemercier, Piotr Jean i Jan Jean, którzy z Paryża uciekli schwytani są w Renn.

Przybyli tu Hanowerscy deputowani rzadca krainowy baron Grote i P. Bremer.

Ciału prawodawczemu podany został plan do wybrania w roku 13 Rzepltey 60,000 popisowych

Pomiędzy osobami, które na kandydatów do senatu wybrano, znajdując się także d'Aguesseau poseł w Kopenhadze, Fauchet, Muraise, bywszy hrabia Lanoy w Buxelli i baron Crumpipen.

Z Hagi d. 27. Marca.

Przez nadzwyczajną okazyą odebrano tu, iak zapewniają, z Paryża wiadomość, że wyrok śmierci przeciw Xciu Enghien już wykonany został, i że był rozstrzelany.

Kommunikacya z Anglią jest znowu przywrocona. Mamy z tamąd wiadomości do 22 Marca. Rząd postął depeze d. 21 Marca do lorda Nelsona na śródziemne morze.

Z Harlem udał się generał Marriot do Alkmar, gdzie oglądał przeznaczone do wyprawy 4000 woyska. Stamtąd powrócił do głównej kwatery w Utrechcie. Słychać, że ten generał na wyprawę przeciw Anglii wsiędzie na liniowy okręt Brutus w Texlu, którym kontra admirał Kikkert dowodzi.

Z Moguncyi d. 24. Marca.

W pismach publicznych czytamy listę osób zaprowadzonych do cytadeli strazburskiej, lecz ta nie jest dokładna i nazwiska są poprzekracane. Generał Dumouriez nie znajdował się w Ettenheimie; nazwisko emigranta i półkownika Dumoutier, który znajdował się przy Xciu Enghien, przeistoczono na Dumouriez. Jakoby Xżęta Kondusz i Angouleme byli razem aresztowanemi, jest fałszem. Pomiędzy z chwytanemi znajdując się nie tyl-

ko emigranci, ale i wyprowadzeni, będący dawniej z Pichegru i Klinglin w porozumieniu. Oto jest prawdziwa lista aresztowanych osób d. 15 Marca:

1) Z Strazburga: Pani Lajolais; sędzia pokoju Lajolais; skarbowy radca Demougé i jego żona; Pani Klinglin; d'Esart; bywshy hra. Toulouse-Lautrec i jego żona; Xięża Littermann i Paquet; siostry d'Agrain nie zamężne; jenerał Denoyer i z iego służących. 2) W Kel: P. Matville; P. Kapinbeim; mieszczanie Lindauer i Zaiglé. 3) W Offenburgu: Margrabia de Vaux-Borel, bywshy jenerał; Pani Reich i iey służąca; Pani de Moyra i iey służący Jakub; X. d'Eymar, bywshy officyał strazburski; P. Boulogne; jenerał de Melette. 4) w Ettenheimie: Xżę Engien; P. d'Emery; półkownik Dumoutier; P. Thumery; półkownik G.üntstein, adiutant Xcia Engien; Xża Weinborn i Michel; porucznik Schmid; służący Ferard i Boula. Z Frankfortu przyprawdzono tu półkownika Kupelmayr Alzacyka i bywshzego adiutanta jenerała Klinglina. Pozostali się ieszcze żandarmowie w Frankforcie, którzy tam przez czas iarmarku bawie będą. Wielu z powyższych więźniów przeprowadzono już z Strazburga do Paryża.

Z Stuttgardu d. 20. Marca.

Wczoray otworzone tu zostały uroczyste posiedzenia zwołanych stanow. Prataci i deputowani w prowadzeni zostali do Elektora Jnc który ich przyjmował otoczony będąc częścią dworu i tajnymi radcami. Po skonczonem przedstawieniu dwor się oddalił, drzwi zamknięte zostały, a Elektor Jnc miał mowę, po której tajny radca przedłożył stanom propozycye rządowe, na które odowiadział w imieniu stanow syndyk Kerner. Potem odprawito się uroczyste nabożeństwo w kaplicy dworskiej, po którym nastąpił obiad

u dworu. Prataci, syndykowie i członki komislyi stanu siedzieli przy elektorskim stole, inni deputowani przy dwóch osobnych stołach, którym uslugiwali szambelanowie elektorscy.

Z Ratusbony d. 20. Marca.

Posiedzenia seymu zawieszono na 15 dni z powodu świąt wielkanocnych.

Ministrowie Wirtemberski i Hessen-darmstadski wyjeżdżają stąd dzisiaj. Baron Gemmingen minister Elektora Bodeńskiego w Wiedniu znajduje się tu od dni kilku.

Z Zurychu d. 15. Marca.

Dzisiaj wykonana została w ratuszem miście uroczysta przysięga na wierność konstytucyi przy honorach wojskowych. Juro wyjeżdżają deputowani do odbierania teyże przysięgi w różnych dystryktach naszego kantonu.

Gazeta nasza ogłasza list, który Landman Szwajcarski pisł do rządu naszego kantonu względem proźby przeciw ustawie o okupie dziesięcin i czynszow. Landman uważa proszących jako ludzi niespokojnych, którzy chcą zmieszać porządek i zaburzyć kraj. Ci ludzie, wyraża, którzy działają dziś spokojnie i zdają się tylko doświadczać rządu, stałoby się wkrótce otwarreni nieprzyjaćliwej i zakłóciłoby szczęśliwość krajową, gdyby spieszno nie byli ukroczonemi. Zdecet bieżność i tegoż i ofiarne posilki kantonu Bernskiego i innych, jeżeli ich potrzeba było do utrzymania porządku konstytucyjnego.

Dowiedzieliśmy się, że trybunał w Winterthur ukarał w sumey rzeczy tych ludzi karą pieniężną stosownie do ustaw heweckich.

Z Medolanu d. 15. Marca.

Wczoray ogłosił rząd ustawę ciała prawodawczego, względem usłapania trzeciej części członkow ciała prawodawczego stosownie do konstytucyi.

Z Genui donoszą, iż bardzo wiele mayszkow ocharowało się dobrowolnie służyć na flocie francuzkiej.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W E SRODĘ DNIA II. KWIEŃNIA 1804.

Dalszy ciąg Wypisu z Podroży Pani Guthrie.

Z Cytadelli Żydowskiej.

Nie daleko od Baszesery, widać na wzgórku stara fortecę nazwaną Czyful Kalkasy, czyli cytadelę żydowską. To miejsce dla tego ma takie nazwisko, iż od niepamiętnych czasów, zamieszkałe było od 200 family, żydowskich. Wiadomo jest, że ten naród od tego wieku wznacznę liczbę zaginędźił się w Krymie. Zdaie się, iż to jest starożytne miasto Phoulli, a Kyrk średniego wieku.

Kto zna żydów Polskich i Roslyyskich dziwi się, widząc to plemie Izraela, zachowujące tu największą czystość, tak w ubiorach pomieszkaniu, jako i w życiu.

Można więc zyc, iż to jest jedno z pokoleń ludu Izraelckiego, zabłąkane w góry Tauryckie. Ido iż nazywani są Kur y- Jaedy, czyli żydzi czarui, dla rozróżnienia ich od innych zamieszkałych w Polsce i Turczach, a najcięch w obrzydzeniu to pokolenie. Zre Ci żydzi różnia się od innych tem, iż w obyczajach religii trzymają się Xiegi Tora zamiałł Talmuda; że w ole inne dni postu zachowują, i innym sposobem w tosy swe obcinają.

Czyliby ci żydzi nie byli częścią osady zaprowadzonej od wielu wieków w okolicy Georgji, a którą podług rabinów Król Niniwy Mucul Padiszah odesłał z Jeruzolimy do Medji? To pokolenie ofiadte bisko w Georgji, jest podobno szczególnem pokoleniem żydowskiem, które się uprawą roli zaradnia.

Zruin Chersonu w Tauryce.

Starożytne miasto Cherson było osadą Heraklei, miasta leżącego na przeciwnym brzegu Azji mniejszej, i biorac miarę z jego ruin musiało być bardzo rozległe.

Dopoki Grecy zostawali panami handlu Tauryki, port Chersonu był w pierwszym rzędzie, pomimo usiłowań mieszkańców Pemitcapei, którzy cały handel pragnęli na swoją stronę przeciągnąć.

Z Balaklawy.

Miasto Balaklawy (podług Strabona Portus Simbolon, a przez Konstantyna Porfirogemita nazwane Urbs Climatam) zinniejszone dziś jest na 400 domów: mieszkają w nim Allanczykowie, którzy w ostatniej wojnie przeszli na stronę Roslyi, nie wiele jednak los swoy polepszyli, znalazłszy klima bardzo niezdrowe.

Port Balaklawy jest nader wygodny, i bezpieczny, będąc zewsząd otoczony górami. Weyście czyli szyia tego portu, zdaie się bardziej być weyściem do iaskini, niżeli do portu.

To tak dogodne miejsce było przez kilka wieków schronieniem licznych rozboyników na morzu Czarnem. Po ich wygubieniu port ten był przez długi czas w kwitającym stanie, pod rządem Genuencykow. Dziś jest zamknięty dla zapobieżenia kontrabandzie, a bardziej, ażeby z nią nie w prowadzano zarazy, a tak mieszkańcy są prawdziwie biedni.

Po prawey stronie portu widać na wysokości górze ruiny twierdzy, którą Genuencykowie złożyli dla bronienia się od napasct

Kozarow: podług wszelkiego podobieństwa iest to miasto ważne od Grekow klimatam. które było schronieniem dla kupcow, gdy nieprzyjaciel niższemu miastu zagrażał...

Z Jalta.

Tego poranku wyiechaliśmy z Baydar, chcąc widzieć resztkę południowego brzegu Tauryki, a oraz zbliżyć się do Bosforu Cymmeryyskiego, zaleconego już pamiątką licznym osad Greckich i obszernego handlu, już urodzajnością gruntów i pięknoscią klimatu. Pasma gór otaczających Bosfor Cymmeryyski odkryte są takami, których pasza dla owiec równa się Andaluzyyskiej. Nakoniec morze dostarcza mieszkańcom ryb w obfitosci. Cała ta rozległość, zawarta między Bala-Klawą i Kosto, zawiera 140 werszt długości.

Z Sudak.

Znajdujemy się w dawnym porcie Sudak, od którego Tatarowie Krynsy nadali miastu nazwisko Sudaja, dawniej podług Ptolomeusza znane pod imieniem Citzeum.

Od r. 786, Sudak miało swego Arcybiskupa, i wiele kościołow należących do ludzi różnego wyznania. W r. 1323 Mahometanie tak się tam rozmnożyli, iż wygnali Chrześcian. W r. 1365, Genuńczykowie, odebrawszy miasto, przywrócili Biskupa, nakoniec w r. 1475, Turcy stali się jego Panami. Na miejscu tego niegdyś kwitnącego miasta, nie widac dziś tak tylko szczątki starej twierdzy na wznoszący się górze nad morzem. Ta

twierdza zdaie się być dziełem Genuńczyków.

(Reszta potem.)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 10. Kwietnia 1804.

Korzeć Pszenicy	- - - -	zł. pol.	18 do 27.
— Zyta	- - - -	—	14 — 18.
— Jęczmienia	- - - -	—	10 — 14.
— Owsa	- - - -	—	8 — 9.
— Grochu	- - - -	—	15 — 17.
— Kązysiąglaney	- - - -	—	23 — 36.

W Wiedniu d. 31. Marca.

Meca wynosząca 16 nalezycz garcy:

— Pszenicy	- - - -	zł. pol.	22 do 28.
— Zyta	- - - -	—	14 — 13.
— Jęczmienia	- - - -	—	9 — 10.
— Owsa	- - - -	—	7 — 9.

W Brynie d. 30. Marca.

Meca Pszenicy

— Pszenicy	- - - -	zł. pol.	16 do 22.
— Zyta	- - - -	—	11 — 13.
— Jęczmienia	- - - -	—	8 — 9.
— Owsa	- - - -	—	5 — 6.
— Prosa	- - - -	—	14 — 17.

W Gdańsku d. 24. Marca.

Szefel czyli pół korca nalezego w monecie pruskiej (Na łaszt wchodzi 60 szeflow.)

— Pszenica	- - - -	zł. pol.	10 do 13½.
— Zyto	- - - -	—	8 — 9½.
— Jęczmień	- - - -	—	5½ — 7.
— Owies	- - - -	—	5½ — 6½.

DONIESIENIA.

W korzeanym handlu niżej podpisanego w kamienicy P. Bartscha pod Nr. 452 na rogu Sławkowskiej ulicy, znajduje się świeże w dobrym gatunku nasienie Koniczeny, każdego czasu w jakiej tylko kto zechce ilości, do sprzedania.

Piotr Steinkeller.

Podaje się do wiadomości, iż d. 6 Marca znaleziony został na rynku Binkocetel; właściciel onego ma się zatem z przyzwolieniami dowodami zgłosić do tutejszego C. K. policyynego kommissaryatu. W Krakowie dnia 8 Marca 1804.

Z C. K. Kommissaryatu policyynego. de Persa.

Na wysokie rozporządzenie gubernialne dnia 16 Marca ogłasza się, iż dla osadzenia miejsca kasyera w mieście Krasno, z pensją roczną 100 ryń. złączonego, konkurs aż do ostatniego Kwietnia t.r. jest wyznaczony; i kompetenci mają się więc kaucyą 500 ryń. zapoatrzyć, i petita swoje w wyznaczonym czasie do C. K. urzędu cyrkularnego Jafielskiego podać.

W Krakowie dnia 7 Aprilis 1804.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że po nominowaniu Pana Konsyliarza Vlachy na Vice Prokuratora Kamery Krolewskiej w Wenecyi, w C. K. Sądach tutejszych Szlacheckich Konsyliarza Urząd z salaryum 1000 ryń. wakuie; dla czego ci, którzy urzędu tego dostąpić sobie życzą, składając dowody przymiotow Rozdziałem 40tyim Ustawy Sadowej przepisanych, i do Urzędu wspomnionego potrzebnych, mają się przez prośbę porządnie adstruowaną do dnia

ostatniego Kwietnia r. b. tym pewniey zgłosić, ile że na późniejsze podania, przy m. niący być czynnoy i propozycyi, żadnego względu nie będzie.

W Krakowie dnia 24 Marca 1804.

*Józef de Nikorowicz.
Dawimierz Olechowski.
Münch.*

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicyi Zachod.
Beck.

Podaje się do wiadomości, iż w Mieście Krakowie w samym Rynku jest na przedź Kamienica o trzech piętach z obszernym dziedzińcem, z wozowniami i słajniami, z zabudowaniem na tyle znacznym, mieszkaniem wygodnym równie jak obszernym tak na przodzie, jako i na tyle, z sklepem na przodzie i sklepami na tyle z wielu piwnicami. — Kto by sobie życzył nabudź teyże Kamienicy, ma się udać do W. Stanisława Zarzeckiego na ulicy Graczykiej w Kamienicy J. Pani Wehlmanowey Wdowy i Sukcesorow pod Nrem 209 mieszłającego, u którego tak o cenie wspomnioy Kamienicy, jako też i warunkach przedaży i kupaa dowiedzieć się może.

Do potwierdzenia nowego Kontraktu względem liwerowania dla dykasteriow w Krakowie znajdujących się Introligatorskiej roboty, będzie na dniu 17tym tego miesiąca w tuteyszym Urzędzie Cyrkularnym odprawiać się Licytacya; przeto ci, którzyby sobie tenże obowiązek zaliczyć wad życzyli z Urzędem tuteyszo Cyrkularnym, mają się wspomnioego dnia o godzinie 9 zrana w tuteyszym Urzędzie Cyrkularnym stawić, gdzie im dalsze warunki Licytacyi uwiadomione zostaną. W Krakowie d. 8 Kwietnia 1804.

Baron Knorr, kommissarz cyrku.

Przez wysokie rozporządzenie gubernialne dnia 24 Lutego b. r. oznajmiono zostało iż dla osadzenia miejsca 3go asseflora przy magistracie Zamoyskim z pensją roczną 150 ryń. złącznego konkurs na dzień 30 Kwietnia t. r. jest rozpisany; wszyscy więc kompetenci deklaracjami Eligibilitatis opatrzeni mają Petita swoje przed wyrażonym dniem do C. K. cyrkularnego urzędu Zamoyskiego podać.

Z C. K. Cyrkularnego Urzędu Krakowskiego d. 26 Marca 1804.

Baron Knorr, Kommissarz cyrkularny.

Konsystorz Jeneralny Krakowski odebrawszy z depozytu Przesw. C. K. sądu karnego tuteyszego niektóre sreberka i pieniądze różnego gatunku po zmarłym niegdys J. X. Tomaszu Kierszniewiczzu prebendarzu i wikaryuszu kościoła parafialnego w Włoszczowcy w części Archidiecezyi Gnieźnieńskiej rządowi swemu podległej leżącego pozostałe, sukcesorow tego goź zmarłego, J. X. Kierszniewiczza niniejszym Edyktem obwieszcza, ażeby służące sobie do pozostałej po wzmiankowanym J. X. Tomaszu Kierszniewiczzu sukcesyi prawa okazali, i wola swą dziedziczenia przed tuteyszym sądem konsystorskim jako zwierzchnością spadkiem tym zarządzającą w czasie iednego roku i sześciu niedziel tym pewniey oświadczyli, gdy w przeciwnym względem tego dziedzictwa podług przepisanych ustaw cywilnych rezolucya nastąpi. — Z Konsystorza Jeneralnego Krakowskiego dnia 20 Marca roku 1804.

X. Walenty Jankowski kan. Kielecki Konsystarz Sekretarz.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa niniejszym do powszechney podaje wiadomości, iż na dniu 11 Kwietnia b. r. o godzinie 3 z południa w Ratuszu tuteyszym Licytacya wypiszczenia w arendę Ogrodu miejskiego w Floryańskiej bramie od wchodu po lewy ręce znajdującego się, ato na czas od 15 Kwietnia b. r. aż do ostatniego Października 1805 roku, pod następującemi warunkami od rawnić się będzie:

- a) Cena szacunkowa jest podług przesztoroczego arendownego czynszu, ustanowiona to jest: Ryń. 41 kr. 35.
- b) Licytanci mają totą czesę tey ceny przed licytacyą jako zakład złożyć.
- c) Ostrzega sobie Magistrat, iż gdyby iakokolwiek odmiana w czasie arendy tego Ogrodu z strony Magistratu zayć miała, na ten czas possessor bez najmniejszey sprzeczki natychmiast od arendy odstąpić będzie powinien, iednakże czynsz arendowny tylko do dnia arendy zapłacić będzie obowiązany.
- d) Possessor arendowny za wszelkie poczynione w ogrodzie szkody osobliwiey w drzewach tam znajdujących się będzie w odpowiedzialności.

- e) Summa wylicytowana ma być w ratach kwartalnych, to jest pierwsza rata zaraz po ukończonej Licytacji po odrzuceniu złożonego zakładu, następne zaś raty co kwartał do mieyskiej kasy składane być mają.
- f) Gdyby arendator, którego z tych punktów niedotrzymał, natychmiast nowa Licytacja z jego szkodą i niebezpieczeństwem wypisana będzie.
- g) Niniejsze zaarendowanie zaraz popodpisaniu protokołu Licytacji arendatora, zaś Magistrat dopiero po nastąpionym wysokim Gubernialnym potwierdzenia obowiązować ma.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Dnia 27. Marca 1804.
Hohn.

Z Strony Magistrat Miasta Krakowa podaje się do powszechnej wiadomości, iż dom w żydowskim mieście pod Nrem 194 stojący bardzo zruynowany, i niebezpieczeństwem ognia podpadający, a żyda Aarona Codykowicza własny przez publiczną licytają na zburzenie sprzedany zostanie, a to pod następnymi warunkami, iż

- a) Szacunek tego domu jest na ryń. 62 kr. 39 ustanowiony, przeto
- b) Mający chęć licytowania dziełią część szacunku jako zakład przed licytacją, zaś
- c) Kupiciel wylicytowana kwotę w dniach 14 złożyć będzie winien,
- d) Ten domek zaraz po licytacji zburzyć będzie musiał,
- e) W razie nie dotrzymania któregokolwiek punktu będzie nowa licytacja na szkodę i niebezpieczeństwo kupiciela wypisana, ponieważ zaś na ten koniec dzień 25 Kwietnia o godzinie 3 po południu na tutejszym Ratuszu jest przeznaczony, przeto takowy termin i miejsce wszelkim mającym chęć licytowania dla ich wiadomości oznajmie się.

Gölmayer.
Rungstein.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 27 Marca 1804 roku.
Hohn.

Per Cæs. R. Judicium Criminale Cracoviense singulis quorum interest notum redditur; in hujati Deposito Judiciali ignoti hædum Domini notabilis valoris schedulam bancalem reperiri, quam mense Augusto 1802 hic Cracoviz in Circulo hujus Urbis inventam fuisse ex illius ante acto illegitimo possessore investigatur. Idcirco Cæsar existens hic Fori questionis Scedule hunc in finem divulgatur, ut Dominus intra anni terminum jus suum ad hanc schedulam bancalem, indicando tempus, locum & modum amitte possessionis, nec non illius notas caracteristicas eo certius in hoc Cæs. R. Judicio Criminali doceat; quia secus elapso præscriptionis termino, schedula hæc bancalis qua res caduca publico ærario seu Funtio Criminali ceditur.

J. Stranski, judex crim.

Ex Consili Cæs. R. Judicii Criminalis Cracoviensis.
die 8. Februarii 1804.
Matsch.

Przez Cæs. Krol. Sądy Szlacheckie Prowincjonalne Lubelskie G licyij Zachodniej Panom Franciszkowi i Janowi Tymniskim — Pani z Tymniskich Gaszyński, dziecicom niegdy z Barbary z Chociszewskich Tymniskim pochodzącym — Pani Franciszce pierwszej ślubow Młocki, terażniejszey Bleszczyński — i Pani Annie Trembicki Osowonie do §. 64 Kodex-Civil. Części II. czyni się wiadomo: że po zmarłym Xiędzu Franciszku Chociszewskim Kanoniku Chętniskim dziedzictwo pozostającym po nieboszczyku Kodzielem na nich spado, i że do nich należy w czasie szóstcu miesięcy swe oświadczenia względem przyjęcia tego dziedzictwa lub zrzeczenia się onogo do tutejszych Sądow podać, i do tegoż dziedzictwa legitymować się, gdyż inaczej podług prawa spadek ten we wszystkich swoich punktach z ustanowionym kuratorem adwokatem Hackenschmid pefraktować się będzie. — Dan w Lublinie dnia 21 Grudnia 1803 roku.

B. Gołaszewski.
Pursscher.
Poll.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich.
Reinh.

(Przy dalszyszej Gazecie znajduic się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 11. Kwietnia 1804.

DONIESIENIA.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej JJ. PP. Teresie Lasockiej i Felixowi Łubieńskiemu, niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że u sądu tutejszego JP. Tomasza D. derko mały krydałney Michała Ogieńskiego do spraw zastępcy, onych, o sporze przez królewski urząd fiskalny unieniem kościoła Kuczyńskiego, o karę w dwuynasób w summie 10,000 zł. pol. rozpoczętym, uwiadomił, i sądu o pomoc upraszał.

Gdy zaś też Sądy dla ich zagranicą zamieszkania, im tutejszego sądowego adwokata Pana Chybińskiego, za obrońcę z ich szkodą i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też Sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napominają się oni niniejszym Edyktem aby w 90 dniach podług przepisu §. 50 ustawy sądowej deklarowali się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali, i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług Prawa użyli kroków, które się im do obrony swej sprawy pożytecznymi być zdają; gdyby bowiem tego nie uczynili, i swą zaniedbali sprawę, samby sobie szkodę może jaką sąd wynikającą przypisać winni byli. Dan w Lublinie dnia 7 Stycznia 1804 roku.

Golaszewski.

Wrabetz.

Poll.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Reinl.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiamą niniejszym Edyktem Pana Jana Piłsudskiego, iż Pan Hytary de Wicherk w punkcie zapłacenia summy 469 ezer. zł., 10 zło. pol. 22 1/2 gr. przeciwko niemu do Sądów tutejszych załobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sądy dla jego zagranicą zamieszkania, iemu tutejszego sądowego adwokata Franciszka Reynbergera z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem, aby dnia 2 Maia 1804 wyszczególnionego do odpowiedzi stawił się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat i tego sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użył kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznymi być zdają; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę, samby sobie szkodę może jaką sąd wynikającą przypisać winien był. Dan w Lublinie dnia 31 Stycznia 1804.

B. Golaszewski.

Dostenberg.

Nitsch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Almaszewski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem P. Józefowi hrabi Wielopolskiemu: że Pan Sroczyński u sądów tych — ażeby na dniu do przywrócenia Oryginalów dokumentów, akcyi przeciw niemu dnia 15 Lutego 1804 roku do Nr-u 2120 podany dołączonych naznaczonym; oryginaty dokumentów wspomnioney akcyi złożył, albo te dokumenta za rzetelne wenał — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, onemuż adwokata tutejszego Bema, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, do dnia 1go Maia 1804 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego do dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienil, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Münch.

W. Lichocki.

Z Rady Ces. Krol. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej
W Krakowie dnia 6. Marca 1804.

Beck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem PP. Xaweremu i Józefowi Bystrzanowskiom: że P. Jan Maiewski u sądów tych — o zapłacenie summy 1100 zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym — żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie PP. obżałowani zostają lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduia się, onymże adwokata tutejszego P. Jędrzeia Bema z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym dnia 5 Czerwca r. b. o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tutejszych sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef. de Nikorowicz.

Münch.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 1 Marca 1804.

Beck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Pana Józefowi Hrabi Wielopolskiemu: że P. Michał Sroczyński u sądów tych — o przywrócenie summy 500.000 zł. pol. u Pana Franciszka Margrabi Wielopolskiego Myszkowskiego będącey, Pana Józefa hrabi Wielopolskiego tyczącey się — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie P. obżałowany został lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, onemuż adwokata tutejszego P. Jędrzeia Bema, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym dni 15 Czerwca r. b. o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tutejszych sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienil i podług prze-

pisu tych środków prawa używać, jakże do swej obrony za najsukuteczniejsze osadzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechania wyniknącą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać być winien.

Józef de Nikorowicz.

*Münch.
Lichocki.*

*2 Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 7. Marca 1804 roku.
Beck.*

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Kazimierzowi Karaskiemu, P. Marszyciemu, Józefowi Duhnel, wierzycielom Jakoba Rafałowicza, Xaweremu Wasil-wskiemu, Ignacemu i Józefowi Jazwińskim, tudzież wierzycielom niegdys Józefa Polakowskiego, jako to: P. Tobiaszewskiemu, P. Biesiadzkiemu, Józefowi Kawczayczykowi, żydowi Gowel winiarzowi, żydowce Marszałkowej winiarce i żydowi Sruł Dubienieckiemu: że Dominik i Wincenty Bracia Horodeńscy niegdys Barbary Horodeński sucsflorowie u Sądow tych — o Exdywizyą Dobr Janowca i Baryczki celem zaspokolenia summy 59.640 zł. pol. Barbarze Horodeńskiej przysądzoney — żatobę na nich podali, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga proflili.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, i lub czy wcale w Ces. Krol. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tuteyszeg Walentego Litwińskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 7 Lipca 1804 roku sami staneli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osadzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechania wyniknącą mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels S. P. R. Kawaler.

Friedenthal.

*3 Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 25 Lutego 1804.
... Slawpewski.*

Magistrat C. K. Miasta Kazimierza dolnego niniejszym Edyktem wszystkich, których się to tyczy uwiadomia, że na majątku ruchomym Staroz: Peisaka Herszkowicza, w Kazmierzu dolnym w Cyrkule Jozefowskim Galicyi Zachodniej znajdującym się, Kryda otworzona została. Dla tego wszyscy, którzy jakiegokolwiek prawe pretepsyi do zadłużonego mieć się sądzą; niniejszym Edyktem uwiadomiana się, aby prozby swoje w sposobie Akcyi ułożone, na przeciw karatorowi Panu Jehowi Hagiemu, aż do dnia 31 Julii 1804 tu do Magistratu podali i niawyko rzetelność pretepsy swoich, ale też i Prawo podług którego, w tey lub owey klasie umieszczonemi bydz chęć okazali; inaczey po upłynionym terminie więccy słuchanemi nie będą, i ci, którzyby prozby swoje, aż do wyznanzonego dnia podać zaniebali, zupełnie od majątku zadłużonego, gdy ten przez zgłaszających się, kredytorow rozbranym zostanie bez względu na ich prawo nadgrody, własności lub zafawu, oddalonemi zostaną, tak, że gdyby się co od nich Masfite należało, tedy to pomimo ich prawa oddać będą powinni.

Dan w Kazimierzu d: 31 Januarii 1804.

Kosary; prokonsul.

G. Kosinski, syndyk.

Kozinski, affes.

Na dniu 30 Kwietnia t. r. zaarendują się w C. K. Niepołomskiej Dobr Kameralnych Dykteloyi o godzinie 9 rano znajdujące się w lasach Łąki, to jest od S. Grzegorza 1804, aż do S. Grzegorza 1807 na trzy po sobie następujące lata. Ochoę mający arendowania mają się

na wspomnianym dniu, godzinie, i miejscu zaaydować, oraz z Vadium z chcący zaarendować Łąki podług niżej wyrażony specyfikacyi opatrzeni bydź.

Nazwiska Łąk.

	Pratium fisci ryń.	18 kr. 30	Vadium ryń.	1 kr. 51
1. Pod kopeem	---	---	---	---
2. Gacki	---	107 -- 45	---	10 -- 46
3. Hebdowska	---	67 -- 30	---	6 -- 45
4. Plebańska mała	---	12 -- 45	---	1 -- 17
5. - Trelina	---	51 -- 45	---	5 -- 11
6. - Brzyska	---	43 -- 15	---	4 -- 20
7. Zakorycie	---	175 --	---	17 -- 30
8. Giszczyńska	---	19 -- 30	---	1 -- 57
9. Gembezyńska	---	35 -- 15	---	3 -- 32
10. Machułowka	---	40 -- 30	---	4 -- 3
11. Powroźnikowa	---	16 -- 30	---	1 -- 39
12. Bania pod Harubaszem	---	40 -- 15	---	4 -- 3
13. Zagolice wielkie	---	33 --	---	3 -- 48
14. Pod kapułą Okruyki	---	7 -- 30	---	---
15. Zagolice małe	---	12 -- 30	---	1 -- 15
16. Przy Szymonie Borku	---	14 -- 15	---	1 -- 26
17. Za Harubaszem	---	100 -- 15	---	10 --
18. Willkoszowa Olszyna	---	54 --	---	5 -- 24
19. Grudowa	---	14 -- 30	---	1 -- 27
20. Luciska	---	9 --	---	---
21. Pod Chowalezowem	---	85 -- 15	---	3 -- 19
22. Belżek pod Dziewinem	---	16 -- 15	---	1 -- 33
23. Kucisko za Przykoną	---	100 -- 15	---	10 --
24. W Trawnickich wiklinach	---	62 -- 45	---	6 -- 16
25. Smigna	---	129 -- 15	---	12 -- 56
26. Między Xieżą dębina	---	35 -- 15	---	3 -- 33
27. Około Xieży dębiny	---	42 -- 30	---	4 -- 15
28. Pod Smigną	---	56 -- 15	---	5 -- 38
29. Na Ostrem	---	43 -- 15	---	4 -- 20
30. Przy Antoniego Wilkosza Łące	---	86 -- 15	---	8 -- 33
31. Przy starej lipowej porębie	---	11 -- 30	---	1 -- 9
32. Nizina przy porębie Pieczysko	---	52 -- 45	---	5 -- 17
33. Między lipową porębą	---	43 -- 30	---	4 -- 21
34. Przy krayney Łące	---	32 --	---	3 -- 12
35. Wzory	---	22 --	---	2 -- 12
36. Skrzyńska	---	13 -- 15	---	1 -- 20
37. Ottok	---	44 --	---	4 -- 24
38. Gatka	---	9 -- 15	---	---
39. Jacecznik	---	11 -- 30	---	1 -- 9
40. Zatonia	---	24 -- 15	---	2 -- 26
41. Nieczeczka	---	44 --	---	4 -- 24
42. Łączka Damińska	---	24 -- 30	---	2 -- 27
43. Luly przy Damienicach	---	24 -- 45	---	2 -- 29
44. Na Rudach pod Pagorkiem	---	16 -- 30	---	1 -- 39
45. Pod Deptuchem	---	16 --	---	1 -- 36
46. Pod Skurą	---	16 -- 30	---	1 -- 39
47. Korcelina	---	37 --	---	3 -- 41
48. W Boguckich wielkich Olszynach	---	99 --	---	9 -- 54

Uwagi Arendowania będą zgromadzonym Licytantom przy Licytacji przeczytane, które także codziennie w tuteyszej Dyrekcji Kancelaryi przeczytane bydź mogą.
Z C. K. Niepołomskiej Dyrekcji dnia 28 Marca 1864.